

Takhle nějak mohl vypadat požár v údolí Teplé.

Obrázek byl vytvořen pomocí umělé inteligence OpenAI, ChatGPT (<https://chatgpt.com/images>).

Vzpomínka na požár v údolí Teplé

Jaroslav Frouz, Doubí

K tomuto krátkému příspěvku mě inspiroval článek o zvonku hadincovitém otištěný v minulém vydání časopisu Arnika a především fotografie s vrstvou uhlíků na lokalitě těchto vzácných zvonků. Asi byste nečekali, že vám k této události mohu poskytnout popis jen těžko uvěřitelné události.

Je neděle v září roku 1965 nebo 1966 (možná i 1967). Jedu se svými rodiči v modré Škodě Spartak z výletu z Mariánských Lázní. Když přijedeme do kaňonu řeky Teplé, vidíme velký požár. Co požár, je to hotová apokalypsa. Celá stráň je v jednom plameni. Ozývají se rány jako na cvičišti dělostřelců. Co chvíli se roztrhne s velkou ránou nějaký kmen stromu, po stráni padají celé kmeny borovic, vzduchem létají hořící větve, které

dopadají až do říčky Teplé. Plameny jsou vyšší než všechny stromy a stráň hoří od kolejí až na samý vrchol kopce. Žár je cítit i na pravém břehu, kde jsme na chvíli zastavili na silnici a ani pobyt v autě nebo na silnici po vystoupení z vozu není bezpečný. Tenkrát jsem to nemohl vědět, ale když se dnes dívám do mapy, uvědomuji si, že levý okraj požářiště směřoval někam k vrcholu kopce Skalka (720 m n. m.) a pravý, od něho asi 250 m vzdálený, mířil severozápadním směrem, též po prudké stráni vzhůru.

Po rychlém odjezdu z údolí Teplé jsme zastavili na nádraží v Bečově, kam šel táta nahlásit požár. Určitě zahořelo po průjezdu parní lokomotivy. Jako dítě jsem si tenkrát představoval, že nastoupí stateční hasiči

a oheň uhasí a zachrání zbytek lesů v údolí Teplé. Ale odkud by tam brali vodu a jak by vůbec do toho kopce vylezli? Takže celá stráž tehdy vyhořela bez nějakého požárního zásahu. Byli jsme se tam s tátou podívat asi o měsíc později a kupodivu levý okraj požářiště zůstal na stejném místě, pravý se posunul možná jen o 50 metrů dál na severozápad. Celá stráž bez jediného stromu, černá, jen se začouzenými skalkami. Podle mapy teď velikost spáleniště odhaduji na 10 ha.

Určitě se ptáte, jak si to mohu po šedesáti letech pamatovat? No, nemůžu. Tak nejprve k času. Celé prázdniny jsem býval v Přešticích, kde jsme lovili raky v Úhlavě pod jezem, po velké vodě vybírali kapitální štiky v melioračních strouhách na příchovických lukách. Nebo jsem jezdil na kole Favorit, které po ujetí každých padesáti kilometrů vyžadovalo téměř generální opravu. Tak předpokládám, že i v září byly tenkrát přísušky a mohlo od jisker z mašiny zahořet. Jiný den než neděle nepřicházel tenkrát v úvahu. V těch letech, myslím, ještě nebyly volné sudé soboty. A rok 1968 si pamatuji velmi dobře. Požár se odehrál předtím. Co se týká lokalizace, je důležitá tato konstelace – silnice na pravém břehu řeky, pak říčka Teplá, hned za ní dráha a prudká stráž. Další podobné místo je v údolí Teplé pouze jediné, u Louckého vodopádu. To je ale přerušeno právě údolím potoka – a požár si pamatuji na jediné nepřerušené prudké stráni.

A pokud jsou tam uhlíky, tak je směle můžeme přiřadit k tomuto požáru. Kdykoliv jsem jel údolím Teplé, tak jsem si na ten požár vzpomněl. Ale jistotu, kde to bylo, mám až odedáv. Už se tím nadále nebudu zabývat a použiji slova svojí babičky: „*Tak už má dušička pokoj!*“. Ano, moje dušička už má pokoj. Nevím, zda z toho plyne nějaké poučení. Tak snad jen toto: Až budete šplhat od Teplé na Skalku, tak vězte, že na těch deseti hektarech nenajdete strom, který by byl starší šedesáti let.

Samozřejmě jsem nemohl odolat a na místo jsem se po přečtení článku v Arnice

Starý dřevěný triangel na kótě Skalka označující trigonometrický bod geodetické polohové sítě. Foto Jaroslav Frouz.

a sepsání výše uvedených vzpomínek vypravil (hned začátkem října 2025). Cestu jsem zvolil shora od obce Louka přes kótu vrchu Skalka kolmo do údolí Teplé. A tady se musím opravit. Požár určitě nemohl dosáhnout až na kótu. Na ní dosud stojí značně pochroumaný dřevěný triangel. Ale stojí. Taková trigonometrická zařízení se už pár desítek let nestaví a je velmi pravděpodobné, že tam byl už v šedesátých letech. Dnes už je existence trianglu naprostá rarita. Hned pod vrcholem je pak série amfibolitových skalek a pod nimi přežilo požár větší množství buků, které jsou už teď ve stádiu rozpadu. Severně od lokality zvonků je pak druhá skupina skal, prudce stoupající vzhůru od Teplé. Mezi nimi je opět několik mohutných borovic, které též nepoškozeny požár přestály. Za skalním hřebenem je pak jen smrková tyčovina. Požár určitě přeskočil hřeben severním směrem, ale maximálně do vzdálenosti sta metrů. ■